

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakub Camrdu a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **M. K. T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 3. 2020, č. j. 30 A 138/2019 – 46, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 1. 11. 2019, č. j. MV-138300-4/SO-2019, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. 8. 2019, č. j. OAM-10430-40/TP-2018, kterým podle § 87k odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky, byla zamítnuta žádost o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

[2] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla žaloba proti rozhodnutí žalované zamítnuta. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] V odůvodnění žádosti zástupce stěžovatele uvádí, že stěžovatel je nezletilým dítětem, narodil se na území České republiky, má zde veškeré zázemí; otec stěžovatele je občanem České republiky, matka je občankou Vietnamské socialistické republiky a pobývá na území České republiky; odloučení od matky je proto nepředstavitelné, stěžovatel je plně závislý na péči matky a podpoře otce, byť jen sporadické. Není ani představitelné, jak by stěžovatel realizoval samostatný odjezd. Stěžovatel má za to, že nepřiznáním odkladného účinku a tedy povinností vycestovat z území České republiky by bylo na jeho újmu, která by byla nepoměrně vyšší, než by mohla vzniknout třetím osobám; přiznání odkladného účinku nemůže být (s ohledem na věk stěžovatele) ani v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Žalovaná ve vyjádření k návrhu konstatovala bez dalšího, že návrh na přiznání odkladného účinku nepodporuje.

[5] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek žalobě, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny. Přihlížel přitom rovněž k faktu, že odkladný účinek byl stěžovateli přiznán již usnesením krajského soudu v řízení o žalobě. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že důvody, které bral v potaz již krajský soud, nadále trvají; jedná se o malé dítě plně závislé na rodičích, přičemž narušení základních rodinných vazeb by pro ně mělo významné důsledky. Ze správního spisu vyplývá, že matka stěžovatele se na území České republiky nadále zdržuje; požádala o vydání pobytového oprávnění; proti rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o povolení k přechodnému pobytu byla podána žaloba, které byl přiznán odkladný účinek.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že újma, která by stěžovateli hrozila v souvislosti s výkonem správního rozhodnutí je významná, přitom v případě úspěchu kasační stížnosti by byla nenapravitelná. Nejvyšší správní soud neshledal, že by mohla reálně přicházet v úvahu jakákoli újma vzniklá třetím osobám, kterou by bylo lze poměřovat, ani skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem

[9] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 15. května. 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu